

6:2-5 Divine instructions (continued)

1. Radak to Yehoshua 3:3

עד עתה הלויים היו נושאים הארון ועתה נשאוהו הכהנים להקדישו יותר מפני הנס שנעשה לפניו עתה

Until now the Levites carried the Aron; now the kohanim carried it, to sanctify it more for the miracle which would happen before it.

2. Malbim to Yehoshua 6:4

והנה ביום שמחה היה דרכם לתקוע וביום מלחמה על הצר היה דרכם להריע, כמ"ש (במדבר י, ט - י) ... הודיעם שעתה יתקעו הכהנים לאות שמחה ונצחון.

On the day of joy they would blow (*tekiah*), and on the day of war against an enemy they would blow *teruah*, as seen in Bamidbar 10:9-10... This informed the nation that now the kohanim would blow as a sign of joy and victory.

3. Ramban to Bamidbar 10:6

התרועה רמז למדת הדין... והיא המנצחת במלחמה, וכתוב "וכי תבאו מלחמה בארצכם וגו' והרעותם"

Teruah hints at judgment... This is victorious in war, as in, "When you come to war in your land... you will blow *teruah*..."

4. Radak to Shoftim 7:8

ויריעו תרועה גדולה להבהיל מחנה מדין

They will blow a great *teruah* to frighten the camp of Midian.

5. Tur Orach Chaim 596

כתב רב עמרם לאחר תפלה מריעין תרועה גדולה בלא תקיעה כדי לערבב השטן ורב האי כתב לא בתורת מנהג אנו עושין אלא מכי אתא ר' יצחק ואמר מכי מסיים ש"צ תקיעתא ביבנה לא שמע איניש אודניה מקל תקיעתא למדנו שיחידים היו רגילין לתקוע אחר התפלה ואם אין עושין כן אין עיכוב בדבר שכבר יצא ידי חובתו

Rav Amram wrote: After prayer they blow a great *teruah* without a *tekiah*, to confuse the Satan. Rav Hai wrote that this is not an actual custom; rather, "When Rabbi Yitzchak came, he said that when the leader finished blowing in Yavneh, no one could hear because of the sounds of the shofar." We learn that individuals would blow after prayer. If they don't do this, it is not a disqualification; one has already completed his obligation.

6. Mass *teruah gedolah* Shemuel I 4:5; Ezra 3:11-13

7. Walls and their messages Bamidbar 13:28; Devarim 3:3-5; Vayikra 25:29-31

8. Commentary of Rabbi Samson Raphael Hirsch to Vayikra 25:34

For clearly these laws establish the greatest possible upkeep of an "urban population occupied with agriculture" as the predominant fundamental characteristic type of the Nation. It places an obstacle to the growth of large cities at the expense of the surrounding country which otherwise is so very prevalent... [B]y the way that the houses in the country towns were protected, like the land itself, from permanent sale, and in *yove*/reverted to the original owners or their heirs, provision was made, that, on the whole, town and land remained in connection as family property; so that, as a rule, every field and every vineyard would have as its proprietor a householder in the neighbouring town... Only walled cities were detached from the land. In them house property could be transferred permanently to other owners. There a population could develop which was unconnected with agricultural work, and had to find their means of living by trade and industry. But as this character was limited to just cities which had been walled-in and separated from the land already before its inhabitants had settled in it... and moreover as only if they had been already walled off from the land from the time of Joshua... a city life cutting itself off, and being cut off, from agriculture was altogether rigidly limited to a fixed number of points in the land...

6:6-14 The initial stages

9. Ralbag to 6:10

כדי שלא ירגישו בני העיר וישליכו אבנים מעל החומה ואעפ"י שהיה אפשר לש"י לשמרם מזה על דרך המופת הנה אין מדרך הש"י שיעשה המופת' לבטלה ובמקומות שאפשר בזולת מופת:

So that the residents of the city not realize and hurl stones from the wall. Gd could have guarded them from this miraculously, but it is not Gd's way to create miracles for naught, where the goal can be accomplished in other ways.

10. Talmud, Eruvin 45a

אמר רב יהודה אמר רב: נכרים שצרו על עיירות ישראל, אין יוצאין עליהם בכלי זינן, ואין מחללין עליהן את השבת... במה דברים אמורים? כשבאו על עסקי ממון. אבל באו על עסקי נפשות - יוצאין עליהן בכלי זינן, ומחללין עליהן את השבת. ובעיר הסמוכה לספר, אפילו לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי תבן וקש - יוצאין עליהן בכלי זינן, ומחללין עליהן את השבת.

Rav Yehudah cited Rav: If non-Jews besiege Israeli cities, we do not attack with weapons and we do not desecrate Shabbat... When is this true? When they only come for wealth. When they come for lives, we attack with weapons and we desecrate Shabbat. And in a border town, even if they do not come for lives, but only for straw, we attack with weapons and desecrate Shabbat.

11. Radak to 6:11

ואף על פי שהרגו ושרפו בשבת מי שצוה על השבת צוה לחלל שבת בכבישת יריחו.

Even though they killed and burned on Shabbat, the One who commanded Shabbat also commanded to desecrate Shabbat in conquering Yericho.

6:15-20 Day 7

12. Radak to 6:5

יש לשאול בית רחב שהיה בחומה אם נאמר כי נפל ונצלה היא ובית אביה זה לא יתכן כי אם היה נס כזה היה מספר אותו הכתוב ועוד שאמר באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה נר' כי הבית היה קיים ולא נפל אבל הנראה בעיני כי לא נפלה כל חומת העיר אלא מה שהיה מן החומה את פני העיר נגד מחנה ישראל נפל

One should ask: Rachav's house was on a wall. If we would say the wall fell and yet she and her family were saved, that would not be possible; such a miracle would have been reported in the text! Further, he said, "Come to the house of the *zonah* and remove the woman from there," sounding as though the house was standing, and it had not fallen! But it appears to me that the entire wall of the city did not fall; only that which was on the side of the city opposite the Jewish camp fell.

13. Abarbanel, pg. 35

ואינו מתישב, כי ישראל בסבוב היו הולכים וכל החומה בסבוב נפלה. וכוונתי בזה שקודם הנפילה בהיותם סובבים העיר ראו המרגלים את תקות השני בחלון ביתה ונתנו עיניהם בבית ורשמוהו...

This is not acceptable, for Israel walked around in a circle, and the entire wall in that circle fell. My understanding in this is that before it fell, when they were circling the city, the spies saw the line of red string in the window of her house, and they paid attention and noted the house...

14. Midrash, Bamidbar Rabbah 14:1

ולפי שהיה יום שבת אותו יום שכבשו את יריחו לכך החרימו את יריחו קדש לד'... א"ר יהושע השבת כולה קדש וכל מה שנכבש בשבת יהיה קדש לד', וכה"א (שם) "וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא לד' אוצר ד' יבא." א"ר ברכיה הכהן, כעיר הנדחת עשאה, והרי עיר הנדחת אסורה בהנאה שנא' (דברים יג) "ושרפת באש את העיר ואת כל שללה וגו'". אמר ר' יודא הלוי בר שלום לימד לישראל מה שאמר הקב"ה (במדבר טו) "ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה", אמר יהושע הואיל וכבשנו אותה תחלה נקדיש את כל שללה לגבוה.

(1) And because that day when they conquered Yericho was Shabbat, therefore they destroyed the Yericho, sacred to Gd... Rabbi Yehoshua said: Shabbat is entirely holy, and all that is conquered on Shabbat is holy to Gd. And so it says (6:19), "All silver and gold and copper utensils and iron is holy to Gd; it will enter the storehouse of Gd." (2) Rabbi Berechiah haKohen said: He made it like an *ir hanidachat*, and one may not benefit from an *ir hanidachat*, as seen in Devarim 13:16-18... (3) Rabbi Yehudah haLevi bar Shalom said: He taught Israel that which Gd said (Bamidbar 15:20), "You shall elevate for Gd the first of your dough as *challah*." Yehoshua said: We conquered this first, so we will dedicate all of its spoils for Heaven.

15. Commentary of Rabbi Samson Raphael Hirsch to Vayikra 27:28

All consecration includes two aspects: A negative aspect, in which one renounces mundane benefit, and a positive aspect, in which one delivers the consecrated item to a sacred purpose. In normal consecration, the positive aspect of delivering the item to a sacred purpose is the main action, and the negative aspect of renouncing mundane benefit is only a byproduct. In an act of *cherem*, though, the negative aspect of renouncing mundane benefit is the primary goal, and the positive sanctification is only a byproduct of that renunciation.